

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2927/2024
27.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Драгане Миросављевић, Добриле Страјина и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Бисерка Црноглавац из ..., против туженог ЈКП ГСП „Београд“ са седиштем у Београду, чији је пуномоћник адвокат Јелена Ћетковић из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2147/24 од 21.05.2024. године, у седници одржаној 27.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2147/24 од 21.05.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2147/24 од 21.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 7890/21 од 06.03.2024. године ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћеног топлог obroка у новцу за временски период од децембра 2018. године до октобра 2021. године исплати укупан износ од 64.181,80 динара, односно појединачне месечне износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћеног топлог obroка у боновима за временски период од децембра 2018. године до октобра 2021. године исплати износ од 31.395,00 динара, односно појединачне месечне износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 67.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2147/24 од 21.05.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и

предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о посебној ревизији туженог, Врховни суд је нашао да нема услова да се дозволи одлучивање.

Према разлозима побијане пресуде, тужиоцу је досуђена разлика између утврђене висине накнаде трошкова за исхрану у току рада, предвиђена Колективним уговором туженог, и накнаде која му је по том основу исплаћена у утуженом периоду (накнада која се исплаћује у готовом новцу и у боновима). Утврђена договорена висина накнаде представља нето износ накнаде, који се као такав има у целости исплатити тужиоцу.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана другостепена пресуда, Врховни суд је становишта да нема основа да се дозволи одлучивање о посебној ревизији туженог о наведеном правном питању. Запослени у складу са одредбом члана 118. став 1. тачка 5. Закона о раду има право на накнаду трошкова за исхрану у току рада, а висина трошкова мора бити изражена у новцу. Без обзира на установљен бруто принцип зараде, која у складу са одредбом члана 105. Закона о раду у себи садржи порезе и доприносе који се плаћају из зараде, појединачне одредбе колективних уговора и уговора о раду тумаче се онако како су дефинисане, односно онако како гласе. Бруто принцип зараде подразумева да зарада у себи садржи порезе и доприносе, при чему се у уговору о раду и другим релевантним актима увек наводи и нето износ зараде. У ситуацији када се у актима послодавца наведе конкретан новчани износ који се по одређеном основу има исплатити запосленом, не може се на штету запослених закључити да је реч о уговореном бруто износу.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је нашао да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, као ни за уједначавањем судске праксе, те је применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије туженог у складу са одредбом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог недозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних односа, будући да тужилац тужбеним захтевом тражи исплату на име топлог obroка и регреса. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате тужилац је поднео 23.12.2021. године, а вредност предмета спора не достиже захтевани ревизијски цензус, због чега је ревизија туженог недозвољена.

На основу изнетог, Врховни суд је одбацио ревизију туженог као недозвољену, те је применом одредбе члана 413. ЗПП донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**